

ANONIMIZIRANA PRESLIKA ZA JAVNU OBJAVU

ARBITRAŽNA ODLUKA

u predmetu br. **2026-03**

domena: **nacional.hr**

NACIONAL NEWS CORPORATION d.o.o. i **BRAND HOLDING CORPORATION d.o.o.**

protiv

SLJEDEĆI SAVJET d.o.o.

I. STRANKE U POSTUPKU

Podnositelji zahtjeva su **NACIONAL NEWS CORPORATION d.o.o.** iz Zagreba, Maksimirska cesta 120, i **BRAND HOLDING CORPORATION d.o.o.** iz Zadra, Ulica Domovinskog rata 2 (u daljnjem tekstu: **podnositelji zahtjeva**, odnosno **prvi i drugi podnositelj**).

Korisnik domene je **SLJEDEĆI SAVJET d.o.o.**, iz Zagreba, Gospoćak 11.

II. SPORNA DOMENA

Domena unutar vršne .hr domene o kojoj se vodi postupak jest:

nacional.hr (u daljnjem tekstu: **domena**)

Domena je registrirana kao sekundarna domena po čl. 14. st. 4. Pravilnika o ustrojstvu i upravljanju vršnom nacionalnom internetskom domenom, Narodne novine, br. 83/2023 (u daljnjem tekstu: **Pravilnik**).

Domenu je korisnik registrirao 6. listopada 2014., a prema podacima iz registra .hr domena aktualna registracija traje do 6. listopada 2026.

III. KRONOLOGIJA POSTUPKA

Zahtjev za provođenje arbitražnog postupka je CARNet poslao s priložima korisniku domene elektroničkom poštom na kontakt korisnika iz registra .hr domena 22. travnja 2026. Korisnik je tom prilikom obaviješten o imenovanju arbitra te je navedeno da će se postupak dalje voditi po njegovim uputama.

Istoga dana, arbitar je na adrese stranaka uputio dopis u kojem je korisnika domene pozvao da se očituje i podnese odgovor na zahtjev u roku od 8 dana. Stranke su obaviještene da će se, ako odgovor ne bude primljen u navedenom roku, postupak nastaviti te da će arbitar odluku donijeti na temelju raspoloživih podataka.

Za korisnika domene odgovorio je, uz podnošenje punomoći, odvjetnik [REDACTED] iz odv. ureda Vukmir i suradnici. U dopisu od 29. travnja zatražio je produženje roka za podnošenje odgovora na zahtjev, na što je arbitar rok produžio do 5. svibnja 2026. Odgovor korisnika domene s prilogima primljen je unutar roka.

Arbitar je 6. svibnja potvrdio primitak odgovora te odredio rokove za daljnje radnje u postupku. Podnositelji zahtjeva pozvani su da svoje očitovanje na odgovor podnesu do 14. svibnja, a korisnik odgovor na očitovanje podnositelja do 22. svibnja 2026. Stranke su pozvane da uz ostalo daju i očitovanje o tome smatraju li potrebnim održavanje usmene rasprave.

Obje su stranke podnijele svoje odgovore u roku. Podnositelji zahtjeva očitovali su se protiv, a podnositelj u prilog održavanja usmene rasprave. Arbitar je, nastojeći potaknuti mirno rješenje, dopisom od 25. svibnja ponudio strankama termine za ročište na kojem bi se pokušalo postići sporazumno rješenje. Kako su podnositelji naveli da ne vide mogućnost postizanja mirnog rješenja, arbitar je 29. svibnja odlučio da se u skladu s čl. 34. st. 3. Pravilnika ročište neće održati te da će se postupak nastaviti, a odluka donijeti na temelju isprava i druge pisane građe prikupljene u postupku.

IV. ZAHTEVI I OČITOVANJA STRANAKA

Podnositelji zahtjeva tvrde da korisnik neovlašteno koristi predmetnu domenu. Ističu da je drugi podnositelj imatelj isključivog prava uporabe žiga „Nacional“ i da je pravo na korištenje tog žiga ustupio licencijom prvom podnositelju. Također navode da prvi podnositelj kao ovlašteni korisnik žiga i stvarni korisnik predmetne domene unazad deset godina plaća troškove povezane s domenom te da je direktor registriranog korisnika domene na poziv odbio prenijeti domenu na ovlaštenog korisnika žiga. Ističu da su u takvim okolnostima ispunjeni uvjeti iz čl. 27. Pravilnika te traže da se donese odluka kojom se utvrđuje da trenutni korisnik domene nema pravo na njeno korištenje te da istu drži u lošoj vjeri, kao i da nadležni registrar bez odgode donese odluku o prijenosu domene na prvog podnositelja. Smatraju da širi odnosi stranaka, koje ne poriču, mogu biti relevantni samo kao činjenični kontekst, ali ne mogu sami po sebi isključiti odlučivanje o domeni, osobito kada se upravo kontrola nad domenom koristi kao sredstvo pritiska.

Korisnik domene se protivi zahtjevima podnositelja te ističe da se u ovom predmetu u bitnome radi o internom sporu između suvlasnika. Naime, direktor korisnika domene [REDACTED] ujedno je i manjinski suvlasnik podnositelja zahtjeva te glavni i odgovorni urednik novinskog izdanja medija „Nacional“ čiji je nakladnik prvi podnositelj. Prema korisniku domene, složena trgovačka i korporativna pitanja, kao i pitanja uređivačke politike o kojima se radi u aktualnom spornom odnosu između stranaka u kojem je ovaj postupak samo jedan dio šireg internog sukoba, ne mogu se rješavati u ovom arbitražnom postupku. Ističe se kako spor oko predmetne domene nije slučaj *cybersquattinga* niti situacija u kojoj nepovezana treća osoba pokušava zloupotrebjavati tuđi brend ili reputaciju te se ova navode obrazlaže specifičnim odredbama Međudjelničarskog sporazuma kojim su u odnosu na prvog podnositelja uređena prava gospodina [REDACTED] u odnosu na vođenje i određivanje uređivačke politike društva.

V. ČINJENICE UTVRĐENE U POSTUPKU I OBRAZLOŽENJE ODLUKE

U ovom predmetu stranke su otvorile velik broj tema i pozvale se na širok krug činjenica. Nesporno je da među strankama postoji više neriješenih pitanja. Za svrhe ovoga postupka, relevantno je samo da se utvrdi jesu li kumulativno ispunjena tri uvjeta iz članka 27. stavka 1. Pravilnika, a sve istaknute okolnosti relevantne su samo radi toga da se odluči o zahtjevu podnositelja, vodeći računa o slovu i smislu aktualnih pravila koja uređuju domenski prostor unutar vršne nacionalne domene.

Prema članku 27. stavak 1. Pravilnika, treća osoba može pokrenuti postupak arbitraže ako smatra da su ispunjeni sljedeći uvjeti:

1. da je ime domene isto ili zbunjujuće slično nekom imenu na koje treća osoba ima pravo (npr. pravo na zaštićeno ime ili znak);
2. da korisnik domene nema pravo ili legitiman interes za korištenje domene takvoga naziva;
3. da je korisnik domene registrirao domenu i/ili da je koristi suprotno načelu savjesnosti i poštenja.

Sva tri navedena uvjeta moraju biti kumulativno ispunjena da bi se mogla donijeti odluka kojom se korisniku oduzima pravo korištenja domene o kojoj se vodi postupak i dodjeljuje pravo na korištenje domene podnositelju zahtjeva.

Arbitar preliminarno primjećuje da podnositelji zahtjeva nisu izrijekom postavili zahtjev u smislu u kojem to traži čl. 28. st. 1. Pravilnika. Podnositelji postavljaju deklaratoran zahtjev, tj. traže „utvrđenje da korisnik nema pravo na korištenje domene“, odnosno „utvrđenje da korisnik domenu drži u lošoj vjeri“, što su samo (neke od) pretpostavaka da se donese odluka o zahtjevu kojeg podnositelji nisu postavili, naime o konstitutivnom zahtjevu za oduzimanjem prava na korištenje domene, uz (eventualno) istovremeno dodjeljivanja tog prava podnositelju zahtjeva.

Kako, međutim, korisnik ovome nije prigovorio, arbitar – uzimajući u obzir i specifičnu narav ovoga postupka te cjelokupni rezultat postupka – uzima da postoji prešutni sporazum o tome da je predmet ovog postupka oduzimanje prava na korištenje domene, uz istovremenu dodjelu tog prava prvom podnositelju.

U postupku stranke također nisu sporile procesnu legitimaciju drugog podnositelja, iako je on prema navodima podnositelja svoje pravo na žig „Nacional“ licencijom ustupio prvom podnositelju, a ne traži niti u svoje ima dodjelu prava na korištenje domene. U svjetlu drugih okolnosti, ne nameće se potreba da se o procesnoj legitimaciji drugog podnositelja zasebno odlučuje.

U nastavku prelazimo na ispitivanje jesu li uvjeti iz čl. 27. st. 1. Pravilnika ispunjeni:

Ad. 1. Je li ime domene isto ili zbunjujuće slično imenu na kojeg podnositelj ima pravo?

Među strankama nije sporno, a također je potkrijepljeno i izvatkom iz registra Državnog zavoda za intelektualno vlasništvo, da je drugi podnositelj registrirani nositelj žiga „Nacional“.

Iz navedenog izvatka proizlazi da je drugi podnositelj nositelj tog žiga od 2. lipnja 2016., i da je na drugog podnositelja žig prenio upravo korisnik domene.

Nije sporno ni da je riječ o žigu koji sadrži i verbalni i slikovni prikaz koji ga neposredno povezuju s identitetom tjednika „Nacional“, kao ni da je upravo s tom svrhom ovaj žig i registriran – da se odnosi na zaštitu intelektualnih prava i branda renomiranog hrvatskog javnog medija, čiji je izdavač prvi podnositelj, a glavni i odgovorni urednik direktor korisnika domene.

Kako se izraz „treća osoba“ iz čl. 27. st. 1. t. 1. Pravilnika odnosi na svaku drugu osobu koja nije korisnik domene (a osobito na podnositelje zahtjeva), prvi je uvjet – istovjetnost imena zaštićenom imenu (ovdje: žigu) – ispunjen.

Ad. 2. Ima li korisnik domene pravo ili legitiman interes za korištenje domene takvoga naziva?

Odluka o drugom uvjetu traži nešto složeniju analizu.

Društvo „Sljedeći savjet“ samo po sebi nije nakladnik ili izdavač tjednika „Nacional“ ili odgovarajućeg internetskog portala. Promatrano iz te perspektive, korisnik domene nema u ekonomskom smislu pravo ili legitiman interes da drži navedenu domenu.

S druge strane, nesporno je da je samu domenu „nacional.hr“ registrirao upravo korisnik domene radi objavljivanja medijskih sadržaja i drugih potreba medija „Nacional“, a također je nesporno te proizlazi iz javno dostupnih podataka u sudskom registru da je jedini član i osnivač društva korisnika domene „Sljedeći savjet“ gospodin [REDACTED], koji preko toga društva obavlja velik dio svojih poslovnih aktivnosti.

Među strankama nije sporno, a također proizlazi iz impresuma na stranici „nacional.hr“ (<https://www.nacional.hr/impresum/>) da je gospodin [REDACTED] glavni urednik tjednika „Nacional“, čiji je izdavač prvi podnositelj, društvo „Nacional News Corporation d.o.o.“

Nadalje, nije sporno niti to da je gospodin [REDACTED] manjinski suvlasnik i prvog i drugog podnositelja, a što je također razvidno iz podataka sudskog registra za oba društva.

Sama okolnost suvlasništva za svrhu odlučivanja o ispunjenju drugog uvjeta iz čl. 27. st. 1. nije relevantna, jer je također nesporno da gospodin [REDACTED] nije osoba ovlaštena za zastupanje tih društava (za prvog podnositelja, to je [REDACTED], a za drugog [REDACTED]). Relevantan je, međutim, način na koji su uređeni odnosi između manjinskog suvlasnika – koji je ujedno i glavni i odgovorni urednik medija kojeg izdaje prvi podnositelj – i većinskih suvlasnika te samih društava koja su nositelji ili aktualni zakoniti korisnici žiga („branda“) „Nacional“.

Pravo na korištenje domene u smislu ovog uvjeta treba široko tumačiti, što proizlazi već iz same dikcije odredbe, koja spominje „pravo ili legitiman interes“. Postojanje prava jedne osobe (npr. prava iz žiga) ne isključuje samo po sebi pravo ili legitiman interes za korištenje domene od strane druge osobe; u protivnom, propisivanje dva odvojena uvjeta iz čl. 27. st. 1. t. 1. i 2. ne bi imalo smisla.

U predmetu „javno.hr“, ovaj je arbitar već bio zauzeo stav o odnosima između nakladnika i glavnih urednika medijskih servisa, upućujući na to da se pitanje prava i legitimnih interesa kod javnih medija mora sagledavati u širem kontekstu, koji se ne ograničava samo na pitanje posjedovanja registriranog žiga, nego vodi računa i o specifičnom uređenju javnih medija i ustavnim i zakonskim pravilima koja jamče slobodu tiska i drugih sredstava priopćavanja te novinarsko pravo na slobodu izvještavanja. U predmetu „javno.hr“ izražen je stav da kod medija „nakladnik ima izravno i nederivirano pravo na ime medija putem kojeg objavljuje programske sadržaje“, ali je isto tako utvrđeno i da postoji „sekundarno i izvedeno pravo glavnog urednika i novinara“.

Za razliku od predmeta „javno.hr“, gdje je direktor korisnika domene u relevantno doba prestao obavljati funkciju glavnog i odgovornog urednika portala, u ovom slučaju gospodin [REDACTED] kao odgovorna osoba korisnika domene i dalje jest glavni i odgovorni urednik tjednika „Nacional“ (a to je navedeno i na stranicama portala nacional.hr).

Da bi se konačno odgovorilo na to ima li glavni i odgovorni urednik tjednika legitiman interes za korištenje domene na kojoj se nalazi istoimeni internetski portal, potrebno je ispitati je li riječ o dva povezana ili o dva odvojena medijska servisa. Iz podnesaka stranaka, priloga i javno dostupnih informacija proizlazi da je glavni i odgovorni urednik tjednika Nacional bio ujedno i glavni i odgovorni urednik istoimenog web-portala, no da je u međuvremenu prvi podnositelj na mjesto urednice portala nacional.hr imenovao drugu osobu, s čime gospodin Jelinić nije bio suglasan.

Iz podnesaka stranaka proizlazi da među strankama postoji spor oko toga je li imenovanje druge osobe za urednika internetskog portala provedeno u skladu sa odredbama Međuudjeličarskog sporazuma, konkretno je li time povrijeđeno pravo gospodina [REDACTED] da kao glavni i odgovorni urednik tjednika kao „matičnog“ medija ujedno utvrđuje i uređivačku politiku koju on određuje, a koja se odnosi i na internetski portal. O tim pitanjima ne može se odlučivati u okvirima ovoga arbitražnog postupka, jednako kao ni o tvrdnjama da su podnositelji protivno medijskim i internim pravilima intervenirali u sadržaje koji se objavljuju na portalu te tako počeli ograničavati uređivačku neovisnost glavnog i odgovornog urednika.

Za potrebe ovoga postupka dostatno je utvrditi da iz samog portala „nacional.hr“ proizlazi da se tiskano i internetsko izdanje tretiraju kao dio jedinstvenog sustava koji se koristi istim ili sličnim sadržajem i vizualnim identitetom, koristi iste slogane, nudi pretplatu podjednako na oba izdanja, referira se u tabulatorima na „Digitalno“ i „Tiskano“ kao na dijelove jedinstvenog servisa, itd. U takvim okolnostima, teret dokazivanja da glavni i odgovorni urednik tiskanog izdanja tjednika „Nacional“ (odnosno pravna osoba preko koje on nastupa u pravnom prometu) nema legitiman interes za korištenje domene naziva „nacional.hr“ leži na podnositeljima zahtjeva – a tome teretu oni nisu udovoljili.

Zbog toga drugi uvjet iz čl. 27. st. 1. Pravilnika nije ispunjen.

Ad. 3. Je li korisnik domenu registrirao i/ili je koristi suprotno načelu savjesnosti i poštenja?

U odnosu na ovaj predmet, relevantno je samo pitanje koristi li se domena suprotno načelu savjesnosti i poštenja, jer nije sporno da ju je korisnik registrirao s legitimnom svrhom i lojalno koristio u razdoblju u kojem je poslovna suradnja stranaka bila dobra.

Za ovaj je postupak odlučno utvrditi da se, u doba odlučivanja u ovome predmetu, domena „nacional.hr“ nalazi u aktivnom stanju, i da se na internetskim stranicama „nacional.hr“ redovito objavljuju sadržaji koje izdaje prvi podnositelj kao nakladnik („izdavač“). U postupku se ne tvrdi da bi ni u drugim aspektima (elektronička pošta i druge elektroničke usluge povezane s korištenjem domene „nacional.hr“) korisnik domene ugrožavao ili faktički onemogućavao uživanje prava koja bi imao podnositelj zahtjeva kao izdavač ili nositelj žiga „nacional“. U svojim podnescima podnositelj to i priznaje: on ističe da korisnik domene „formalno kontrolira aktivnu domenu koji faktički koristi podnositelj“.

Element loše vjere na koji se pozivaju podnositelji zahtjeva vezan je uz navodno korištenje ove „formalne kontrole“ kao „sredstva ucjene u rješavanju širih internih odnosa“. Ova se tvrdnja ilustrira s nizom optužbi čija bi provjera i dokazivanje tražili drugu formu postupka, ili barem održavanje usmene rasprave na kojoj bi se kroz iskaze stranaka mogle provjeriti neke od iznesenih tvrdnji. Na temelju dokaznog materijala podnesenog u ovom predmetu ne može se doći do zaključka da bi korisnik domene, čiji je jedini vlasnik i dalje glavni i odgovorni urednik i suvlasnik nakladnika, činio ništa više od onoga što bi se realno moglo očekivati od partnera koji u pregovorima s drugim partnerima želi postići sporazum oko spornih pitanja. Nesporno je da korisnik do sada za korištenje domene nije tražio od podnositelja nikakvu naknadu niti ju je, protivno odredbama Pravilnika, nudio na „prodaju“, a sve navodne najave i prijetnje mogu biti relevantne eventualno, i to samo kad se materijaliziraju, kao predmet mogućih budućih postupaka.

Ocjenjujući navode podnositelja (a djelomično i navode korisnika domene), valja upozoriti da se dio spora između stranaka može pripisati pogrešnom razumijevanju temeljnih postulata na kojima počiva uređenje nacionalnog domenskog prostora. Naime, podnositelji ističu svoj interes „da operativno društvo koje izdaje portal ima domenu *u svom vlasništvu*“, previdajući osnovni sustav uređenja nacionalne domene koji domene pod vršnom nacionalnom domenom sagledava kao dio virtualnog prostora koji je uređen u općem interesu, i u kojem se nazivi domena kao element nacionalne prepoznatljivosti i bogatstva mogu samo davati na korištenje na vremenski ograničeno razdoblje, i to radi legitimnih svrha zbog kojih su registrirane. Legitimna svrha domene „nacional“ nije apsolutna vlast (a osobito ne monetizacija samoga naziva) od strane svakodobnog korisnika, nego omogućavanje da se kroz registriranu domenu obavljaju djelatnosti radi kojih je registrirana – a to u ovom slučaju prema utvrđenim činjenicama nije dovedeno u pitanje.

Iz navedenih razloga, treći uvjet iz članka 27. st. 1. Pravilnika također nije ispunjen.

Ovime je utvrđeno da od tri uvjeta koja kumulativno moraju biti ispunjena za oduzimanje prava na korištenje domene, dva nisu ispunjena, te zbog toga nema osnove za prihvaćanje podnesenog zahtjeva.

VI. ODLUKA

Slijedom navedenog, arbitar donosi sljedeću odluku:

1. **Odbijaju se svi zahtjevi podnositelja zahtjeva, društava Nacional News Corporation d.o.o. i Brand Holding Corporation d.o.o.**

Klasa: 250-100/26/380

Odluka broj: 2026-03

Ur. broj: I98838-650-723-26-34

Predsjednik Povjerenstva za upravljanje
domenom .hr

Arbitar

prof.dr.sc. Gordan Gledec

[ime i prezime arbitra]

U Zagrebu, 8. Lipnja 2026.

Napomena: Ovo je anonimizirana preslika arbitražne odluke namijenjena javnoj objavi. Izvornik odluke valjano je potpisan i čuva se u CARNET-u